

PRILOGA 2

PROTOKOL 2 O OPREDELITVI POJMA "IZDELKI S POREKLOM " IN NAČINIH UPRAVNEGA SODELOVANJA

VSEBINA

I. ODDELEK	SPLOŠNE DOLOČBE
1. člen	Opredelitev pojmov
II. ODDELEK	OPREDELITEV POJMA "IZDELKI S POREKLOM"
2. člen	Splošne zahteve
3. člen	Kumulacija v Sloveniji
4. člen	Kumulacija v Estoniji
5. člen	V celoti pridobljeni izdelki
6. člen	Zadosti obdelani ali predelani izdelki
7. člen	Nezadostni postopki obdelave ali predelave
8. člen	Enota kvalifikacije
9. člen	Dodatki, nadomestni deli in orodje
10. člen	Garniture
11. člen	Nevtralni elementi
III. ODDELEK	ZAHTEV GLEDE OZEMLJA
12. člen	Načelo teritorialnosti
13. člen	Neposredni prevoz
14. člen	Razstave
IV. ODDELEK	POVRAČILO CARINE ALI OPROSTITVE PLAČILA CARINE
15. člen	Prepoved povračila carine ali oprostitve plačila carine
V. ODDELEK	DOKAZILO O POREKLU
16. člen	Splošne zahteve
17. člen	Postopek za izdajo potrdil o prometu blaga EUR.1
18. člen	Naknadno izdana potrdila o prometu blaga EUR.1
19. člen	Izdaja dvojnika potrdila o prometu blaga EUR.1
20. člen	Izdaja potrdil o prometu blaga EUR.1 na podlagi predhodno izdanega ali sestavljenega dokazila o poreklu 20.a člen Ločeno knjigovodsko izkazovanje
21. člen	Pogoji za izjavo na računu
22. člen	Pooblaščen izvoznik
23. člen	Veljavnost dokazila o poreklu
24. člen	Predložitev dokazila o poreklu
25. člen	Uvoz po delih
26. člen	Izjeme pri dokazilu o poreklu
27. člen	Spremljajoči dokumenti
28. člen	Shranjevanje dokazil o poreklu in spremljajočih dokumentov
29. člen	Razlike in oblikovne napake
30. člen	Zneski, izraženi v evrih
VI. ODDELEK	DOGOVORI O UPRAVNEM SODELOVANJU
31. člen	Medsebojno sodelovanje
32. člen	Preverjanje dokazil o poreklu
33. člen	Reševanje sporov
34. člen	Kazni
35. člen	Proste cone
VII. ODDELEK	KONČNE DOLOČBE
36. člen	Pododbor za carinske zadeve in vprašanja porekla
37. člen	Spremembe protokola

Seznam prilog

Priloga I: Uvodne opombe k seznamu v Prilogi II

Priloga II: Seznam obdelav ali predelav, ki jih je treba opraviti na materialih brez porekla, da bi lahko izdelani izdelki dobili status blaga s poreklom

Priloga III: Vzorci potrdil o prometu blaga EUR.1 in zahtev za potrdilo o prometu blaga EUR.1

Priloga IV: Besedilo izjave na računu

I. ODDELEK

SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Opredelitev pojmov

V tem protokolu:

- a) "izdelava" pomeni katero koli vrsto obdelave ali predelave, vključno s sestavljanjem ali posebnimi postopki;
- b) "material" pomeni vsako sestavino, surovino, sestavni del ali del itd., ki se uporablja pri izdelavi izdelka;
- c) "izdelek" pomeni izdelek, ki se izdeluje, čeprav je namenjen kasnejši uporabi pri drugem postopku izdelave;
- d) "blago" pomeni materiale in izdelke;
- e) "carinska vrednost" pomeni vrednost, določeno v skladu s Sporazumom iz leta 1994 o izvajanju VII. člena Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (Sporazum WTO o carinski vrednosti);
- f) "cena franko tovarna" pomeni ceno, ki se za izdelek franko tovarna v Sloveniji ali v Estoniji plača proizvajalcu, pri katerem se opravi zadnja obdelava ali predelava, če cena vključuje vrednost vseh uporabljenih materialov, zmanjšano za vse notranje dajatve, ki se ali se lahko povrnejo pri izvozu pridobljenega izdelka;
- g) "vrednost materialov" pomeni carinsko vrednost pri uvozu uporabljenih materialov brez porekla ali, če ta ni znana in se ne da ugotoviti, prvo preverljivo ceno, plačano za materiale v Sloveniji ali v Estoniji;
- h) "vrednost materialov s poreklom" pomeni vrednost takih materialov, kot so opredeljeni v točki g) in se smiselno uporablja;
- i) "dodana vrednost" pomeni ceno izdelka franko tovarna, zmanjšano za carinsko vrednost vsakega vključenega materiala s poreklom iz drugih držav, omenjenih v 3. in 4. členu tega protokola, ali, če carinska vrednost ni znana ali se ne da ugotoviti, prva dokazljiva cena, plačana za materiale v Sloveniji ali v Estoniji;
- j) "poglavja" in "tarifne številke" pomenijo poglavja in tarifne številke (štirištevilkne kode), uporabljene v nomenklaturi, ki sestavlja Harmonizirani sistem poimenovanja in šifrskih oznak blaga, ki se v tem protokolu navaja kot harmonizirani sistem ali HS;
- k) "uvrščen" se nanaša na uvrstitev izdelka ali materiala v določeno tarifno številko;
- l) "pošiljka" pomeni izdelke, ki jih izvoznik pošilja enemu prejemniku bodisi hkrati ali so zajeti v enem samem transportnem dokumentu, s katerim dobavlja izvoznik te izdelke prejemniku, ali če ni takega dokumenta, izdelke, ki so zajeti na enem računu;
- m) "ozemlje" vključuje teritorialne vode.

II. ODDELEK

OPREDELITEV POJMA "IZDELKI S POREKLOM"

2. člen

Splošne zahteve

1. Pri izvajanju tega sporazuma se ti izdelki štejejo za izdelke s poreklom iz Slovenije:

- a) izdelki, v celoti pridobljeni v Sloveniji v smislu 5. člena tega protokola;

b) izdelki, pridobljeni v Sloveniji, ki vsebujejo materiale, ki niso bili v celoti pridobljeni na njenem ozemlju, če so bili taki materiali zadosti obdelani ali predelani v Sloveniji v smislu 6. člena tega protokola;

2. Pri izvajanju tega sporazuma se ti izdelki štejejo za izdelke s poreklom iz Estonije:

- a) izdelki, v celoti pridobljeni v Estoniji v smislu 5. člena tega protokola;
- b) izdelki, pridobljeni v Estoniji, ki vsebujejo materiale, ki niso bili v celoti pridobljeni na njenem ozemlju, če so bili taki materiali zadosti obdelani ali predelani v Estoniji v smislu 6. člena tega protokola.

3. člen

Kumulacija v Sloveniji

1. Ne glede na določbe prvega odstavka 2. člena tega protokola izdelki veljajo za izdelke s poreklom iz Slovenije, če so bili tam pridobljeni in vključujejo materiale s poreklom iz Bolgarije, Švice (vključno z Lichtensteinom ⁽¹⁾), Češke republike, Estonije, Madžarske, Islandije, Litve, Latvije, Norveške, Poljske, Romunije, Slovenije, Slovaške republike, Turčije ali Skupnosti, v skladu z določbami protokola o pravilih o poreklu blaga, priloženega k sporazumom med Slovenijo in vsako od teh držav, če obdelava ali predelava, opravljena v Sloveniji, presega postopke, omenjene v 7. členu tega protokola. Ni treba, da bi bili taki materiali zadosti obdelani ali predelani.

2. Če obdelava ali predelava, ki se opravlja v Sloveniji, ne presega postopkov, omenjenih v 7. členu tega protokola, se šteje, da ima pridobljeni izdelek poreklo iz Slovenije samo, kadar je tam dodana vrednost višja od vrednosti uporabljenih materialov s poreklom iz katere koli države, omenjene v prvem odstavku. Če to ni tako, se pridobljeni izdelek šteje za izdelek s poreklom iz države, ki je prispevala največjo vrednost uporabljenih materialov s poreklom pri izdelavi v Sloveniji.

3. Izdelki s poreklom iz ene od držav, omenjenih v prvem odstavku, ki niso obdelani ali predelani v Sloveniji, ohranijo svoje poreklo, če se izvozijo v eno od teh držav.

4. Kumulacija, predvidena v tem členu, se lahko uporablja samo za materiale in izdelke, ki so pridobili status blaga s poreklom z uporabo pravil o poreklu, ki so enaka kot pravila v tem protokolu.

4. člen

Kumulacija v Estoniji

1. Ne glede na določbe drugega odstavka 2. člena tega protokola izdelki veljajo za izdelke s poreklom iz Estonije, če so bili tam pridobljeni in vključujejo materiale s poreklom iz Bolgarije, Švice (vključno z Lichtensteinom ⁽¹⁾), Češke republike, Estonije, Madžarske, Islandije, Litve, Latvije, Norveške, Poljske, Romunije, Slovenije, Slovaške republike, Turčije ali Skupnosti, v skladu z določbami protokola o pravilih o poreklu blaga, priloženega k sporazumom med Estonijo in vsako od teh držav, če obdelava ali predelava, opravljena v Estoniji presega postopke, omenjene v 7. členu tega protokola. Ni treba, da bi bili taki materiali zadosti obdelani ali predelani.

2. Če obdelava ali predelava, ki se opravlja v Estoniji, ne presega postopkov, omenjenih v 7. členu tega protokola, se šteje, da ima pridobljeni izdelek poreklo iz Estonije samo, kadar je tam dodana vrednost višja od vrednosti uporabljenih materialov s poreklom iz katere koli države, omenjene v prvem odstavku. Če to ni tako, se pridobljeni izdelek šteje za izdelek s poreklom iz države, ki je prispevala največjo vrednost uporabljenih materialov s poreklom pri izdelavi v Estoniji.

3. Izdelki s poreklom iz ene od držav, omenjenih v prvem odstavku, ki niso obdelani ali predelani v Estoniji, ohranijo svoje poreklo, če se izvozijo v eno od teh držav.

4. Kumulacija, predvidena v tem členu, se lahko uporablja samo za materiale in izdelke, ki so pridobili status blaga s poreklom z uporabo pravil o poreklu, ki so enaka kot pravila v tem protokolu.

5. člen

V celoti pridobljeni izdelki

1. Šteje se, da so v celoti pridobljeni v Sloveniji ali v Estoniji:
 - a) mineralni izdelki, pridobljeni iz njene zemlje ali morskega dna;
 - b) tam pridelani rastlinski izdelki;
 - c) žive živali, tam skotene ali izvaljene in vzrejene;
 - d) izdelki, pridobljeni iz živih, tam vzrejenih živali;
 - e) izdelki, tam pridobljeni z lovom ali ribolovom;
 - f) izdelki morskega ribolova in drugi izdelki iz morja, pridobljeni z njenimi plovili zunaj teritorialnih voda Slovenije ali Estonije;
 - g) izdelki, izdelani na njenih predelovalnih ladjah izključno iz izdelkov, omenjenih v točki f);
 - h) tam zbrani rabljeni predmeti, primerni le za reciklažo surovin, vključno z rabljenimi gumami, primernimi le za protektiranje ali uporabo kot odpadki;
 - i) odpadki in ostanki pri postopkih izdelave, ki tam potekajo;
 - j) izdelki, pridobljeni iz morskega dna ali podzemlja zunaj njenih teritorialnih voda, če ima izključno pravico do obdelave morskega dna ali podzemlja;
 - k) blago, tam izdelano izključno iz izdelkov, opredeljenih v točkah a) do j).
2. Izraza "njena plovila" in "njene predelovalne ladje" v točkah f) in g) prvega odstavka se uporabljata samo za plovila in predelovalne ladje:
 - a) ki so registrirane ali se vodijo v Sloveniji ali v Estoniji;
 - b) ki plujejo pod zastavo Slovenije ali Estonije;
 - c) ki so najmanj 50 odstotkov v lasti državljanov Slovenije ali Estonije ali družbe s sedežem v eni od teh držav in v kateri so direktor ali direktorji, predsednik upravnega odbora ali nadzornega sveta ter večina članov takih odborov državljani Slovenije ali Estonije in še dodatno, če v osebnih ali kapitalskih družbah vsaj polovica kapitala pripada tem državam ali javnim organom ali državljanom omenjenih držav;
 - d) katerih kapitan in častniki so državljani Slovenije ali Estonije in
 - e) katerih najmanj 75 odstotkov članov posadke je državljanov Slovenije ali Estonije.

6. člen

Zadosti obdelani ali predelani izdelki

1. Za namene 2. člena tega protokola se šteje, da so izdelki, ki niso v celoti pridobljeni, zadosti obdelani ali predelani, če so izpolnjeni pogoji, navedeni v seznamu Priloge II.

Navedeni pogoji navajajo za vse izdelke, za katere velja sporazum, postopke obdelave ali predelave, ki morajo biti opravljeni na materialih brez porekla, uporabljenih pri izdelavi teh izdelkov, in se nanašajo samo na take materiale. Če se izdelek, ki je pridobil poreklo z izpolnitvijo pogojev iz seznama, uporablja pri izdelavi drugega izdelka, se torej pogoji, ki se uporabljajo za izdelek, v katerega je ta vključen, ne uporabljajo zanj in se ne upoštevajo materiali brez porekla, ki so se morda uporabili pri njegovi izdelavi.
2. Ne glede na prvi odstavek se materiali brez porekla, ki se v skladu s pogoji iz seznama za ta izdelek ne bi smeli uporabiti pri izdelavi tega izdelka, vseeno lahko uporabijo, če:
 - a) njihova skupna vrednost ne presega 10 odstotkov cene izdelka franko tovarna,
 - b) kateri koli od odstotkov, ki je naveden v seznamu kot zgornja vrednost materialov brez porekla, ni presežen na podlagi uporabe tega odstavka.Ta odstavek se ne uporablja za izdelke, ki se uvrščajo v 50. Do 63. poglavje harmoniziranega sistema.
3. Prvi in drugi odstavek se uporabljata pod pogoji, ki jih določa 7. člen tega protokola.

7. člen

Nezadostni postopki obdelave ali predelave

1. Brez vpliva na določbe drugega odstavka se ti postopki štejejo za nezadostno obdelavo ali predelavo, da bi izdelek pridobil status izdelka s poreklom, ne glede na to, ali je zadoščeno zahtevam iz 6. člena tega protokola:

- a) postopki za ohranitev blaga v dobrem stanju med prevozom in skladiščenjem;
- b) razstavljanje in sestavljanje pošilk;
- c) pranje, čiščenje; odstranjevanje prahu, oksidov, olja, barve ali drugih snovi za prekrivanje;
- d) likanje tekstila;
- e) preprosti postopki barvanja in loščenja;
- f) luščenje, beljenje delno ali v celoti, loščenje ter glaziranje žit in riža;
- g) postopki barvanja sladkorja ali oblikovanje sladkornih kock;
- h) lupljenje, razkoščičevanje in luščenje sadja, oreškov in zelenjave;
- i) ostrenje, preprosto brušenje ali preprosto rezanje;
- j) sejanje, prebiranje, sortiranje, klasificiranje, razvrščanje, usklajevanje (vključno s sestavljanjem garnitur izdelkov);
- k) preprosto pakiranje v steklenice, konzerve, čutare, vrečke, zaboje, škatle, pritrjevanje na kartone ali plošče in vsi drugi preprosti postopki pakiranja;
- l) pritrjevanje ali tiskanje oznak, nalepk, logotipov in drugih podobnih znakov za razlikovanje na izdelke in njihovo embalažo;
- m) preprosto mešanje izdelkov, ne glede na to, ali so različnih vrst ali ne;
- n) enostavno sestavljanje delov izdelkov v popoln izdelek ali razstavljanje izdelkov na dele;
- o) kombinacija dveh ali več postopkov, opisanih v točkah a) do n);
- p) zakol živali.

2. Pri ugotavljanju, ali se predelava ali obdelava, opravljena na posameznem izdelku, šteje za nezadostno v smislu prvega odstavka, se skupno upoštevajo vsi postopki, opravljeni na tem izdelku v Sloveniji ali v Estoniji.

8. člen

Enota kvalifikacije

1. Enota kvalifikacije za uporabo določb tega protokola je določen izdelek, ki se šteje za osnovno enoto, kadar se določa uvrstitev blaga pri uporabi nomenklature harmoniziranega sistema.

Iz tega sledi:

- a) kadar se izdelek, ki ga sestavlja skupina predmetov ali je sestavljen iz izdelkov, uvršča po pogojih harmoniziranega sistema v eno tarifno številko, potem celota pomeni enoto kvalifikacije,
- b) kadar je pošiljka sestavljena iz določenega števila enakih izdelkov, ki se uvrščajo v enako tarifno številko harmoniziranega sistema, je treba pri uporabi določb tega protokola vsak izdelek obravnavati posebej.

2. Če je v skladu s petim temeljnim pravilom harmoniziranega sistema embalaža vključena v izdelek zaradi uvrščanja, mora biti vključena tudi pri določanju porekla.

9. člen

Dodatki, nadomestni deli in orodje

Dodatki, nadomestni deli in orodje, poslani skupaj z delom opreme, stroja, naprave ali vozila, ki so del običajne opreme in so vključeni v njeno ceno ali pa niso posebej zaračunani, se štejejo za del te opreme, stroja, naprave ali vozila.

10. člen

Garniture

Garniture se v skladu s tretjim temeljnim pravilom harmoniziranega sistema štejejo za garniture s poreklom, kadar imajo poreklo vsi njihovi sestavni deli. Kljub temu pa takrat, kadar je garnitura sestavljena iz izdelkov s poreklom in brez njega, šteje, da ima garnitura kot celota poreklo, če vrednost izdelkov brez porekla ne presega 15 odstotkov cene garniture franko tovarna.

11. člen

Nevtralni elementi

Da bi določili, ali ima izdelek poreklo, ni treba ugotavljati porekla za navedeno, kar bi lahko bilo uporabljeno pri njegovi izdelavi:

- a) energija in gorivo,
- b) naprave in oprema,
- c) stroji in orodje,
- d) blago, ki ni vključeno ali ni namenjeno za vključitev v končno sestavo izdelka.

III. ODDELEK

ZAhteVE GLEDE OZEMLJA

12. člen

Načelo teritorialnosti

1. Razen v primerih iz 3. in 4. člena tega protokola in tretjega odstavka tega člena morajo biti pogoji za pridobitev statusa blaga s poreklom, določeni v II. oddelku, brez prekinitve izpolnjeni v Sloveniji ali Estoniji.

2. Razen v primerih iz 3. in 4. člena tega protokola se blago s poreklom, izvoženo iz Slovenije ali Estonije v drugo državo, ob vrnitvi šteje za blago brez porekla, razen če se carinskim organom lahko zadovoljivo dokaže:

(a) da je blago, ki se vrača, isto blago, kot je bilo izvoženo,
in

(b) da na njem, medtem ko je bilo v tisti državi ali med izvozom, niso bili opravljeni nikakršni postopki, razen tistih, ki so potrebni, da se ohrani v dobrem stanju.

3. Na pridobitev statusa blaga s poreklom v skladu s pogoji, določenimi v II. oddelku, ne vpliva obdelava ali predelava, opravljena zunaj Slovenije ali Estonije na materialih, izvoženih iz Slovenije ali Estonije in ponovno tam uvoženih, če:

(a) so omenjeni materiali v celoti pridobljeni v Sloveniji ali Estoniji ali so bili pred njihovim izvozom obdelani ali predelani bolj, kot zahtevajo postopki, omenjeni v 7. členu tega protokola,

in

(b) se carinskim organom zadovoljivo dokaže, da:

i) je bilo ponovno uvoženo blago pridobljeno z obdelavo ali predelavo izvoženih materialov,

in

ii) skupna dodana vrednost, pridobljena zunaj Slovenije ali Estonije ob uporabi določb tega člena, ne presega 10 odstotkov cene franko tovarna končnega izdelka, za katerega se uveljavlja status blaga s poreklom.

4. Za namene tretjega odstavka se pogoji za pridobitev statusa blaga s poreklom, določeni v II. oddelku, ne uporabljajo za obdelavo ali predelavo, opravljeno zunaj Slovenije ali Estonije. Kadar pa se v seznamu v Prilogi II za določitev statusa blaga s poreklom za končni izdelek uporablja pravilo, ki določa najvišjo vrednost vseh vključenih materialov brez porekla, skupna vrednost materialov brez porekla, vključenih na ozemlju določene pogodbenice, upoštevana skupaj s skupno dodano vrednostjo, pridobljeno zunaj Slovenije ali Estonije z uporabo določb tega člena, ne sme presegati navedenega odstotka.

5. Za namene uporabe določb tretjega in četrtega odstavka se šteje, da "skupna dodana vrednost" pomeni vse stroške, nastale zunaj Slovenije ali Estonije, vključno vrednosti tam vključenih materialov.

6. Določbe tretjega in četrtega odstavka se ne uporabljajo za izdelke, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih v seznamu Priloge II, ali za izdelke, ki se lahko štejejo za zadosti obdelane ali predelane samo ob uporabi splošne tolerance, določene v drugem odstavku 6. člena tega protokola.

7. Določbe tretjega in četrtega odstavka ne veljajo za izdelke iz 50. do 63. poglavja harmoniziranega sistema.

8. Vsaka obdelava ali predelava, ki je zajeta z določbami tega člena, opravljena zunaj Slovenije ali Estonije, se opravi v skladu s postopki o začasnem izvozu na oplemenitenje ali podobnimi postopki.

13. člen

Neposredni prevoz

1. Preferencialno obravnavanje, predvideno s tem sporazumom, se uporablja samo za izdelke, ki izpolnjujejo zahteve tega protokola in se prevažajo neposredno med Slovenijo in Estonijo ali čez ozemlja drugih držav, omenjenih v 3. in 4. členu tega protokola. Vendar se izdelki, ki sestavljajo eno samo nedeljeno pošiljko, lahko prevažajo čez druga ozemlja, če do tega pride, s pretovarjanjem ali začasnim skladiščenjem na teh ozemljih pod pogojem, da je blago v državi tranzita ali skladiščenja ostalo pod nadzorom carinskih organov in da na njem niso bili opravljeni drugi postopki razen raztovarjanja, ponovnega natovarjanja ali kakršni koli postopki za ohranitev blaga v dobrem stanju.

Izdelki s poreklom se lahko pošiljajo po cevovodih čez ozemlja, ki niso ozemlja Slovenije ali Estonije.

2. Kot dokazilo, da so izpolnjeni pogoji, določeni v prvem odstavku, je treba predložiti carinskim organom države uvoznice:

a) en sam transportni dokument, ki pokriva prevoz iz države izvoznice čez državo tranzita, ali

b) potrdilo, ki ga izdajo carinski organi države tranzita, ki:

(i) vsebuje natančen opis izdelkov,

(ii) navaja datume raztovarjanja in ponovnega natovarjanja izdelkov in če ustreza, imena ladij ali drugih uporabljenih prevoznih sredstev,

in

(iii) potrjuje pogoje, pod katerimi so bili izdelki zadržani v državi tranzita, ali

c) če teh ni, katere koli dokumente, ki to dokazujejo.

14. člen

Razstave

1. Za izdelke s poreklom, ki se pošiljajo na razstavo v drugo državo razen tistih, ki so omenjene v 3. in 4. členu tega protokola, in so po razstavi prodani z namenom uvoza v Slovenijo ali v Estonijo, veljajo pri uvozu ugodnosti po določbah tega sporazuma, če se carinskim organom zadovoljivo dokaže, da:

a) je izvoznik te izdelke poslal iz Slovenije ali iz Estonije v državo, v kateri je razstava in jih tam razstavljaj,

b) je ta izvoznik izdelke prodal ali jih kako drugače dal na razpolago osebi v Sloveniji ali v Estoniji,

c) so bili izdelki med razstavo ali takoj zatem poslani v enakem stanju, kot so bili poslani na razstavo,

in

d) izdelki od tedaj, ko so bili poslani na razstavo, niso bili uporabljeni za noben drug namen kot za predstavitev na razstavi.

2. Dokazilo o poreklu mora biti izdano ali izpolnjeno v skladu z določbami V. oddelka in predloženo carinskim organom države uvoznice na običajen način. V njem morata

biti navedena ime in naslov razstave. Po potrebi se lahko zahtevajo dodatna pisna dokazila o pogojih, pod katerimi so bili razstavljeni.

3. Prvi odstavek se uporablja za vse trgovinske, industrijske, kmetijske ali obrtne razstave, sejme ali podobne javne prireditve ali prikaze, ki niso organizirani za zasebne namene v trgovinah ali poslovnih prostorih zaradi prodaje tujih izdelkov in med katerimi izdelki ostanejo pod carinskim nadzorom.

IV. ODDELEK

POVRAČILO CARINE ALI OPROSTITEV PLAČILA CARINE

15. člen

Prepoved povračila carine ali oprostitve plačila carine

1. Za materiale brez porekla, ki se uporabljajo pri izdelavi izdelkov s poreklom iz Slovenije, Estonije ali iz ene od drugih držav, omenjenih v 3. in 4. členu tega protokola, za katere se izda ali sestavi dokazilo o poreklu v skladu z določbami V. oddelka, se v Sloveniji ali v Estoniji ne morejo uveljavljati kakršna koli povračila carine ali oprostitve plačila carine.

2. Prepoved iz prvega odstavka se nanaša na kakršno koli delno ali celotno povračilo, odpustitev ali neplačilo carinskih dajatev ali dajatev, ki imajo enakovredni učinek, ki se lahko uporablja v Sloveniji ali v Estoniji izrecno ali posledično, za materiale, uporabljene pri izdelavi, takrat ko se izdelki, pridobljeni iz omenjenih materialov, izvozijo, in ne, če tam ostanejo za domačo porabo.

3. Izvoznik izdelkov, na katere se nanaša dokazilo o poreklu, mora biti na zahtevo carinskih organov pripravljen kadar koli predložiti vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo, da za materiale brez porekla, uporabljene pri izdelavi teh izdelkov, ni bilo prejeto povračilo carine in da so bile vse carinske dajatve ali dajatve z enakovrednim učinkom, ki se uporabljajo za take materiale, dejansko plačane.

4. Določbe prvega do tretjega odstavka se prav tako uporabljajo za embalažo v smislu drugega odstavka 8. člena tega protokola, za dodatke, nadomestne dele in orodje v smislu 9. člena tega protokola in za izdelke v garniturah v smislu 10. člena tega protokola, če so taki predmeti brez porekla.

5. Določbe prvega do četrtega odstavka se uporabljajo samo za materiale, za katere velja sporazum. Nadalje ne preprečujejo uporabe sistema cenovnih nadomestil, ki se uporabljajo pri izvozu kmetijskih izdelkov v skladu z določbami sporazuma.

V. ODDELEK

DOKAZILO O POREKLU

16. člen

Splošne zahteve

1. Za izdelke s poreklom iz Slovenije pri uvozu v Estonijo ter za izdelke s poreklom iz Estonije pri uvozu v Slovenijo veljajo ugodnosti sporazuma ob predložitvi bodisi:

a) potrdila o prometu blaga EUR.1, katerega vzorec je v Prilogi III, ali
b) v primerih, določenih v prvem odstavku 21. člena tega protokola, izjave izvoznika, v nadaljevanju "izjava na računu", na računu, obvestilu o odpremi ali drugem trgovinskem dokumentu, ki dovolj natančno opisuje te izdelke, da jih je mogoče prepoznati; besedilo izjave na računu je v Prilogi IV.

2. Ne glede na prvi odstavek za izdelke s poreklom v smislu tega protokola v primerih, kot jih določa 26. člen tega protokola, veljajo ugodnosti sporazuma, ne da bi bilo treba predložiti kateri koli zgoraj navedeni dokument.

17. člen

Postopek izdaje potrdila o prometu blaga EUR.1

1. Potrdilo o prometu blaga EUR.1 izdajo carinski organi države izvoznice na podlagi pisne zahteve izvoznika ali njegovega pooblaščenega zastopnika na izvoznikovo odgovornost.

2. V ta namen izpolni izvoznik ali njegov pooblaščen zastopnik obrazca potrdila o prometu blaga EUR.1 in zahteve za potrdilo o prometu, katerih vzorca sta v Prilogi III. Obrazca se izpolnita v enem od jezikov, v katerih je sestavljen ta sporazum, ali v francoščini ali nemščini in v skladu z določbami notranjega prava države izvoznice. Če so napisani z roko, morajo biti izpolnjeni s črnilom in s tiskanimi črkami. Izdelki morajo biti opisani v za to predvidenem polju brez praznih vmesnih vrstic. Če polje ni v celoti zapolnjeno, je treba pod zadnjo vrstico opisa potegniti vodoravno črto in prečrtati prazen prostor pod njo.

3. Izvoznik, ki vlaga zahtevo za izdajo potrdila o prometu blaga EUR.1, mora biti pripravljen, da na zahtevo carinskih organov države izvoznice, v kateri se izda potrdilo o prometu blaga EUR.1, kadar koli predloži vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo status izdelkov s poreklom kot tudi izpolnitev drugih zahtev tega protokola.

4. Potrdilo o prometu blaga EUR.1 izdajo carinski organi Slovenije ali Estonije, če se izdelki lahko štejejo za izdelke s poreklom iz Slovenije, Estonije ali iz ene od drugih držav, omenjenih v 3. in 4. členu tega protokola, ter izpolnjujejo druge zahteve tega protokola.

5. Carinski organi, ki izdajo potrdila o prometu blaga EUR.1, ukrenejo vse potrebno za preverjanje porekla blaga in izpolnjevanje drugih zahtev tega protokola. V ta namen imajo pravico zahtevati katero koli dokazilo in opraviti kakršen koli pregled izvoznikovih poslovnih knjig ali kakršen koli drug pregled, ki se jim zdi potreben. Ti organi tudi zagotovijo, da so obrazci, navedeni v drugem odstavku, pravilno izpolnjeni. Zlasti morajo preveriti, ali je prostor, namenjen opisu izdelkov, izpolnjen tako, da izključuje vse možnosti pripisov z namenom goljufije.

6. Datum izdaje potrdila o prometu blaga EUR.1 mora biti naveden v polju 11 potrdila.

7. Potrdilo o prometu blaga EUR.1 izdajo carinski organi in ga dajo izvozniku na razpolago takoj, ko je dejanski izvoz opravljen ali zagotovljen.

18. člen

Naknadno izdana potrdila o prometu blaga EUR.1

1. Ne glede na sedmi odstavek 17. člena tega protokola se potrdilo o prometu blaga EUR.1 izjemoma lahko izda tudi po izvozu izdelkov, na katere se nanaša:

(a) če ni bilo izdano ob izvozu zaradi napak ali nenamernih opustitev ali posebnih okoliščin

ali

(b) če se carinskim organom zadovoljivo dokaže, da je bilo potrdilo o prometu blaga EUR.1 izdano, vendar ob uvozu iz tehničnih razlogov ni bilo sprejeto.

2. Za izvajanje prvega odstavka mora izvoznik v zahtevi navesti kraj in datum izvoza izdelkov, na katere se nanaša potrdilo o prometu blaga EUR.1, in navesti razloge za svojo zahtevo.

3. Carinski organi lahko izdajo potrdilo o prometu blaga EUR.1 naknadno samo po opravljenem preverjanju, če se podatki v izvoznikovi zahtevi ujemajo s podatki v ustreznem spisu.

4. Potrdila o prometu blaga EUR.1, ki so izdana naknadno, morajo imeti enega od teh zaznamkov:

EE "TAGANTJ-RELE V-LJAANTUD"

EN "ISSUED RETROSPECTIVELY"

SL "IZDANO NAKNADNO".

5. Zaznamek iz četrtega odstavka mora biti vpisan v polje Opombe potrdila o prometu blaga EUR.1.

19. člen

Izdaja dvojnika potrdila o prometu blaga EUR.1

1. Če je bilo potrdilo o prometu blaga EUR.1 ukradeno, izgubljeno ali uničeno, lahko izvoznik carinske organe, ki so ga izdali, zaprosi za dvojnik, sestavljen na podlagi izvoznih dokumentov, ki jih imajo.

2. Tako izdani dvojnik mora imeti enega od teh zaznamkov:

EE "DUPLIKAAT"
EN "DUPLICATE "
SL "DVOJNIK".

3. Zaznamek iz drugega odstavka mora biti vpisan v polje Opombe dvojnika potrdila o prometu blaga EUR.1.

4. Dvojnik, na katerem mora biti datum izdaje prvotnega potrdila o prometu blaga EUR.1, začne veljati s tem datumom.

20. člen

Izdaja potrdila o prometu blaga EUR.1 na podlagi predhodno izdanega ali sestavljenega dokazila o poreklu

Če so izdelki s poreklom dani pod nadzor carinskih organov v Sloveniji ali v Estoniji, je mogoče zamenjati prvotno dokazilo o poreklu z enim ali več potrdili o poreklu blaga EUR.1 zaradi pošiljanja vseh ali nekaterih izdelkov drugam v Sloveniji ali Estoniji. Nadomestno potrdilo ali nadomestna potrdila o prometu blaga EUR.1 izdajo carinski organi, pod nadzor katerih so bili dani izdelki.

20.a člen

Ločeno knjigovodsko izkazovanje

1. Če pri ločenem skladiščenju zalog izdelkov s poreklom in izdelkov brez porekla, ki so enaki ali med seboj zamenljivi, nastanejo precejšnje stroškovne ali materialne težave, lahko carinski organi na pisno zahtevo prizadetih strank za vodenje teh zalog dovolijo tako imenovano metodo "ločenega knjigovodskega izkazovanja".

2. Ta metoda mora zagotoviti, da je število pridobljenih izdelkov v določenem dogovorjenem obdobju, ki se lahko štejejo za izdelke s poreklom, enako, kot bi ga dobili, če bi bile zaloge fizično ločene.

3. Carinski organi lahko tako dovoljenje izdajo pod katerimi koli pogoji, za katere menijo, da so ustrezni.

4. Ta metoda se vodi in uporablja na podlagi splošnih računovodskih načel, ki veljajo v državi, v kateri je bil izdelek narejen.

5. Uporabnik te poenostavitve lahko izda oziroma zaprosi za dokazilo o poreklu za tiste količine izdelkov, ki se lahko štejejo za izdelke s poreklom. Na zahtevo carinskega organa koristnik da izjavo o tem, kako so bile količine vodene.

6. Carinski organi nadzorujejo uporabo dovoljenja in lahko dovoljenje kadar koli odvzamejo, če ga uporabnik kakor koli nepravilno uporablja ali ne izpolnjuje katerega od drugih pogojev, določenih v tem protokolu.

21. člen

Pogoji za izjavo na računu

1. Izjavo na računu, omenjeno v pododstavku (b) prvega odstavka 16. člena tega protokola, lahko da:

(a) pooblaščen izvoznik v smislu 22. člena tega protokola
ali

(b) kateri koli izvoznik za vsako pošiljko, ki jo sestavlja en ali več paketov, ki vsebujejo izdelke s poreklom, katerih skupna vrednost ne presega 6.000 evrov.

2. Izjavo na računu je možno dati, če se izdelki, na katere se nanaša, lahko štejejo za izdelke s poreklom iz Slovenije, Estonije ali iz ene od drugih držav, omenjenih v 3. in 4. členu tega protokola, in izpolnjujejo druge zahteve tega protokola.

3. Izvoznik, ki daje izjavo na računu, mora biti kadar koli pripravljen, da na zahtevo carinskih organov države izvoznice predloži vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo status porekla blaga kot tudi izpolnitev drugih zahtev tega protokola.

4. Izjavo na računu, katere besedilo je v Prilogi IV, mora izvoznik natipkati, odtisniti ali natisniti na račun, obvestilo o odpremi ali drug trgovinski dokument v eni od jezikovnih različic, ki so navedene v tej prilogi, v skladu z določbami notranjega prava države izvoznice. Če je napisana z roko, mora biti napisana s črnilom in s tiskanimi črkami.

5. Izjave na računu morajo imeti izvirni lastnoročni podpis izvoznika. Vendar se od pooblaščenega izvoznika v smislu 22. člena tega protokola ne zahteva, da podpisuje take izjave, če se carinskim organom države izvoznice pisno zaveže, da sprejema polno odgovornost za vsako izjavo na računu, po kateri ga je mogoče prepoznati, kot da jo je lastnoročno podpisal.

6. Izjavo na računu lahko da izvoznik ob izvozu izdelkov, na katere se nanaša, ali naknadno, če je predložena carinskim organom v državi uvoznici najkasneje v dveh letih po uvozu izdelkov, na katere se nanaša.

22. člen

Pooblaščen izvoznik

1. Carinski organi države izvoznice lahko pooblastijo katerega koli izvoznika, v nadaljevanju "pooblaščenega izvoznika", ki pogosto pošilja izdelke po tem sporazumu, da daje izjave na računu ne glede na vrednost izdelkov, na katere se nanaša. Izvoznik, ki prosi za tako pooblastilo, mora predložiti zadovoljiva dokazila carinskim organom o statusu porekla teh izdelkov in izpolnjevanju drugih zahtev tega protokola.

2. Carinski organi lahko odobrijo status pooblaščenega izvoznika po pogojih, ki so po njihovem mnenju primerni.

3. Carinski organi dodelijo pooblaščenemu izvozniku številko carinskega pooblastila, ki mora biti na izjavi na računu.

4. Carinski organi spremljajo in nadzorujejo, kako pooblaščen izvoznik uporablja pooblastilo.

5. Carinski organi lahko kadar koli umaknejo pooblastilo. To morajo storiti, kadar pooblaščen izvoznik ne predloži dokazil, navedenih v prvem odstavku, ne izpolnjuje pogojev, navedenih v drugem odstavku, ali drugače nepravilno uporablja pooblastilo.

23. člen

Veljavnost dokazila o poreklu

1. Dokazilo o poreklu velja štiri mesece od datuma izdaje v državi izvoznici in mora biti v tem roku predloženo carinskim organom države uvoznice.

2. Dokazila o poreklu, ki so carinskim organom države uvoznice predložena po izteku roka za predložitev, določenega v prvem odstavku, se lahko sprejmejo zaradi uporabe preferencialne obravnave, če jih zaradi izjemnih okoliščin ni bilo možno predložiti do določenega končnega datuma.

3. V drugih primerih predložitve z zamudo lahko carinski organi države uvoznice sprejmejo dokazila o poreklu, če so jim bili izdelki predloženi pred tem končnim datumom.

24. člen

Predložitev dokazila o poreklu

Dokazila o poreklu se predložijo carinskim organom države uvoznice v skladu s postopki, ki se uporabljajo v tej državi. Omenjeni organi lahko zahtevajo prevod dokazila o poreklu ter lahko zahtevajo tudi, da uvozno deklaracijo spremlja izjava, s katero uvoznik potrjuje, da izdelki izpolnjujejo potrebne pogoje za izvajanje tega sporazuma.

25. člen

Uvoz po delih

Kadar se na zahtevo uvoznika in po pogojih, ki jih predpišejo carinski organi države uvoznice, razstavljeni ali nesestavljeni izdelki v smislu odstavka (a) drugega temeljnega pravila harmoniziranega sistema, ki spadajo v XVI. in XVII. oddelek ali v tarifni številki 7308 in 9406 harmoniziranega sistema, uvažajo po delih, se za te izdelke pri prvem delnem uvozu carinskim organom predloži eno samo dokazilo o poreklu.

26. člen

Izjeme pri dokazilu o poreklu

1. Izdelki, ki jih posamezniki kot majhne pakete pošiljajo drugim posameznikom ali so del osebne prtljage potnikov, se priznavajo za izdelke s poreklom, ne da bi bilo treba predložiti dokazilo o poreklu, če se ti izdelki ne uvažajo v trgovinske namene in je bila dana izjava, da ustrezajo zahtevam tega protokola, in ni dvoma o resničnosti take izjave. Če se izdelki pošiljajo po pošti, se izjava lahko napiše na carinsko deklaracijo CN22/CN23 ali na list papirja, ki se priloži temu dokumentu.

2. Občasni uvoz, pri katerem gre le za izdelke za osebno uporabo prejemnikov ali potnikov ali njihovih družin, se ne šteje za uvoz v trgovinske namene, če je iz narave in količine izdelkov razvidno, da niso namenjeni za trgovanje.

3. Poleg tega, skupna vrednost teh izdelkov ne sme presegati 500 evrov pri majhnih paketih ali 1.200 evrov pri izdelkih, ki so del osebne prtljage potnikov.

27. člen

Spremljajoči dokumenti

Dokumenti, omenjeni v tretjem odstavku 17. člena tega protokola in tretjem odstavku 21. člena tega protokola, ki se uporabljajo za dokazovanje, da se izdelki, zajeti s potrdilom o prometu blaga EUR.1 ali izjavo na računu, lahko štejejo za izdelke s poreklom iz Slovenije, Estonije ali iz ene od drugih držav, omenjenih v 3. in 4. členu tega protokola, in izpolnjujejo druge zahteve tega protokola, so med drugim lahko tudi naslednji:

(a) neposredno dokazilo o postopkih, ki jih je opravil izvoznik ali dobavitelj za pridobitev tega blaga, kot je na primer vsebovano v njegovih poslovnih knjigah ali notranjem knjigovodstvu;

(b) dokumenti, ki dokazujejo status porekla uporabljenih materialov, izdani ali sestavljeni v Sloveniji ali v Estoniji, kadar se uporabljajo v skladu z notranjim pravom;

(c) dokumenti, ki dokazujejo postopek obdelave ali predelave materialov v Sloveniji ali v Estoniji, izdani ali sestavljeni v Sloveniji ali v Estoniji, kadar se uporabljajo v skladu z notranjim pravom;

(d) potrdila o prometu blaga EUR.1 ali izjave na računih, ki dokazujejo status porekla uporabljenih materialov, izdana ali sestavljena v Sloveniji ali v Estoniji v skladu s tem protokolom ali v eni od drugih držav, omenjenih v 3. in 4. členu tega protokola, v skladu s pravili o poreklu, ki so enaka kot pravila v tem protokolu.

28. člen

Shranjevanje dokazil o poreklu in spremljajočih dokumentov

1. Izvoznik, ki vlaga zahtevo za izdajo potrdila o prometu blaga EUR.1, mora vsaj tri leta hraniti dokumente, navedene v tretjem odstavku 17. člena tega protokola.

2. Izvoznik, ki daje izjavo na računu, mora vsaj tri leta hraniti kopijo te izjave kot tudi dokumente, navedene v tretjem odstavku 21. člena tega protokola.

3. Carinski organi države izvoznice, ki izdajajo potrdilo o prometu blaga EUR.1, morajo vsaj tri leta hraniti zahteve, navedene v drugem odstavku 17. člena tega protokola.

4. Carinski organi države uvoznice morajo vsaj tri leta hraniti potrdila o prometu blaga EUR.1 in izjave na računih, ki so jim bili predloženi.

29. člen

Razlike in oblikovne napake

1. Če so ugotovljene manjše razlike med navedbami na dokazilu o poreklu in tistimi na dokumentih, ki so bili predloženi carinskemu organu zaradi izpolnjevanja uvoznih formalnosti za izdelke, to še ne pomeni ničnosti omenjenega dokazila, če se pravilno ugotovi, da ta dokument ustreza predloženim izdelkom.

2. Očitne oblikovne napake, kot so npr. tipkarske, na dokazilu o poreklu ne morejo biti razlog za zavrnitev, če te napake ne ustvarjajo dvomov o pravilnosti navedb v tem dokumentu.

30. člen

Zneski, izraženi v evrih

1. Za uporabo določb iz točke b) prvega odstavka 21. člena tega protokola in tretjega odstavka 26. člena tega protokola v primerih, ko se izda račun v drugi valuti kot evro, vsako leto vsaka od teh držav določi zneske v nacionalni valuti Slovenije, Estonije in drugih držav, omenjenih v 3. in 4. členu tega protokola, ki ustrezajo zneskom, izraženim v evrih.

2. Za pošiljko se lahko uveljavljajo ugodnosti v skladu s točko b) prvega odstavka 21. člena tega protokola ali s tretjim odstavkom 26. člena tega protokola s sklicevanjem na valuto, v kateri se izda račun, glede na znesek, ki ga je določila ta država.

3. Zneski, ki jih je treba uporabiti v kateri koli dani nacionalni valuti, so protivrednosti v tisti nacionalni valuti zneskov, izraženih v evrih, po tečaju na prvi delovni dan v oktobru in se uporabljajo od 1. januarja naslednjega leta. Slovenija in Estonija se obvestijo o ustreznih zneskih.

4. Država lahko zaokroži navzgor ali navzdol znesek, ki ga dobi pri preračunavanju v evrih izraženega zneska, v nacionalno valuto. Zaokroženi znesek se od zneska, ki se dobi pri preračunu, ne sme razlikovati za več kot 5 odstotkov. Država lahko obdrži nespremenjeno protivrednost v nacionalni valuti zneska, izraženega v evrih, če ob letni uskladitvi iz tretjega odstavka preračun tega zneska pred kakršno koli zaokrožitvijo večji za manj kot 15 odstotkov protivrednosti v nacionalni valuti. Protivrednost v nacionalni valuti se lahko zadrži nespremenjena, če bi preračun povzročil zmanjšanje te protivrednosti.

5. Skupni odbor na zahtevo Slovenije ali Estonije pregleda v evrih izražene zneske. Skupni odbor pri tem pregledu upošteva zaželeno ohranjanje realnih učinkov teh vrednostnih omejitev. V ta namen se lahko odloči za spremembo zneskov, izraženih v evrih.

VI. ODDELEK

DOGOVORI O UPRAVNEM SODELOVANJU

31. člen

Medsebojno sodelovanje

1. Carinski organi Slovenije in Estonije si medsebojno izmenjajo vzorčne odtise žigov, ki jih uporabljajo njihovi carinski organi pri izdajanju potrdil o prometu blaga EUR.1, in naslove carinskih organov, odgovornih za izdajo potrdil o prometu blaga EUR.1 in za preverjanje teh potrdil in izjav na računih.

2. Da bi zagotovili pravilno uporabo tega protokola, si Slovenija in Estonija prek pristojnih carinskih uprav medsebojno pomagata pri preverjanju verodostojnosti potrdil o prometu blaga EUR.1 ali izjav na računih ter točnosti informacij, ki so tam navedene.

32. člen

Preverjanje dokazil o poreklu

1. Dokazila o poreklu se naknadno preverjajo naključno ali kadar carinski organi države uvoznice upravičeno dvomijo o pristnosti teh dokumentov, statusu porekla teh izdelkov ali izpolnitvi drugih zahtev tega protokola.

2. Zaradi izvajanja določb prvega odstavka morajo carinski organi države uvoznice vrniti potrdilo o prometu blaga EUR.1 in račun, če je bil predložen, izjavo na računu ali kopijo teh dokumentov carinskemu organom države izvoznice, in če je ustrezno, navesti razloge za

poizvedbo. V podporo zahtevi za preverjanje se pošlje vsak pridobljen dokument ali informacija, ki kaže, da so podatki na dokazilu o poreklu napačni.

3. Preverjanje opravljajo carinski organi države izvoznice. V ta namen imajo pravico zahtevati katero koli dokazilo in opraviti kakršen koli pregled izvoznikovih poslovnih knjig ali kateri koli drug pregled, za katerega menijo, da je potreben.

4. Če se carinski organi države uvoznice odločijo, da bodo začasno prenehali priznavati preferencialno obravnavo za te izdelke, medtem ko čakajo na izide preverjanja, morajo uvozniku ponuditi sprostitev blaga, pogojeno z varnostnimi ukrepi, ki se jim zdijo potrebni.

5. Carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, morajo biti o izidih takega preverjanja obveščeni čim prej. Izidi morajo jasno pokazati, ali so dokumenti verodostojni in če se izdelki, na katere se nanašajo, lahko štejejo za izdelke s poreklom iz Slovenije, Estonije ali iz ene od drugih držav, ki so omenjene v 3. in 4. členu tega protokola, ter izpolnjujejo druge zahteve tega protokola.

6. Če v primerih upravičenega dvoma ni odgovora v desetih mesecih od datuma zahteve za preverjanje, ali če odgovor ne vsebuje zadostne informacije za določitev verodostojnosti obravnavanega dokumenta ali pravega porekla izdelkov, carinski organi, ki so zahtevali preverjanje, razen v izjemnih okoliščinah, zavrnejo upravičenost za preferencialno obravnavo.

33. člen

Reševanje sporov

Če pride do sporov v zvezi s postopki preverjanja iz 32. Člena tega protokola, ki jih ni mogoče rešiti med carinskimi organi, ki zahtevajo preverjanje, in carinskimi organi, odgovornimi za izvedbo tega preverjanja, ali če se pojavi vprašanje glede razlage tega protokola, jih je treba predložiti Skupnemu odboru.

V vseh primerih se spori med uvoznikom in carinskimi organi države uvoznice rešujejo v skladu z zakonodajo te države.

34. člen

Kazni

Kaznovan bo vsakdo, ki sestavi ali povzroči, da se sestavi dokument, ki vsebuje nepravilne podatke, da bi pridobil preferencialno obravnavo za izdelke.

35. člen

Proste cone

1. Slovenija in Estonija ukreneta vse potrebno, da zagotovita, da se izdelki, s katerimi se trguje na podlagi dokazila o poreklu in za katere med prevozom uporabljata prosto cono na svojem ozemlju, ne zamenjajo z drugimi izdelki ter da na njih niso opravljeni drugi postopki razen, običajnih, ki so potrebni za preprečevanje njihovega poslabšanja.

2. Če se kot izjema od določb iz prvega odstavka izdelki s poreklom iz Slovenije ali Estonije, ki imajo dokazilo o poreklu, uvozijo v prosto cono in se na njih opravijo predelave ali obdelave, pristojni organi na izvoznikovo zahtevo izdajo novo potrdilo o prometu blaga EUR.1, če je opravljena obdelava ali predelava v skladu z določbami tega protokola.

VII. ODDELEK

KONČNE DOLOČBE

36. člen

Pododbor za carinske zadeve in vprašanja porekla

V okviru Skupnega odbora se ustanovi pododbor za carinske zadeve in vprašanja porekla, da pomaga pri opravljanju njegovih nalog ter zagotavlja nenehno obveščanje in posvetovanje med strokovnjaki.

Sestavljajo ga strokovnjaki iz Slovenije in Estonije, ki so odgovorni za vprašanja v zvezi s carinskimi zadevami in poreklom blaga.

37. člen

Spremembe protokola

Skupni odbor se lahko odloči, da spremeni določbe tega protokola.

¹ Kneževina Lichtenstein ima carinsko unijo s Švico in je pogodbenica Sporazuma o evropskem gospodarskem prostoru.